

De-ale vieții în ritm de cazacioc

Gerra Orivera

celor ce se-ntreabă de ce mai trăiesc

ce să fac
moartea nu mă încape
cică o strâng prea tare la subsuori
și nu mai poate să respire
așa că mai întârzii pe această pășune apolinică
cât să topesc soarele-n vene

îmi desăvârșesc arta de croitoreasă până una alta
pe linia mediană a efemerului
croiesc
tai
cu și fără învățători
de-ale vieții
la grămadă sau pe alese
inima
ca ac magnetic
arată nordul călătoriilor mele

întoarsă cu spatele
moartea zâmbește de străduințele mele

nu mă grăbesc
nici ea

pe amândouă ne încape aceeași veșnicie